

اسلام د فطرت، عقل او نیکمرغی دین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا له ٿان ڇخه دی پوبنسته کری ده:

اسمنتونه او ٿمڪه او ٿه چي په هڳو کي له سترو مخلوقات ٿخه دي چا بيدا ڪري؟ دا دقق او پراخ نظام چا جور ڪري؟

?

اپا دی کانٹا خیل چان یخیلے پیدا کری؟ یا له هیڅ خخه منځ ته راغلي؟ او یا یه تصادفي دول موندل شوی دي؟

جاء بسدا کری ہے؟

ستاسو دیدن او دژونديه موحداته به سیستمونه ک، حا دا دقته سیستم خاء بخاء کي ده؟

هیچ هوبنیار به دا ونه منی چی! ورته وویل شی: دا کور په خپله جور شوی، پرته لدی چې یو خوک یې جور کري! یا ورته وویل شی چې: دا کور هیچ شی (نشت) رامنځته کړي! نو خپلني خلک څخه کې هغه چا باور کولی شي چې وابي: لوړی کاثانات پرته له خالق څخه پیدا شوی؟ یو عالمند انسان دنځو کړي!

یقیناً چی دی تولو کانثان او خه بی رت شا دی بو لوی خالق او چار سمبالی شتون لری، چی هげ الله سبحانه و تعالی دی.
او پاک بر بور ته رسولان رالبری او بر دوی بی اسمانی کتابونه (وحی) نازله کری، چی وروستی بی قرآن کریم دی، هغه کتاب چی الله پاک بر
خپل وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم نازل کری او د هغه د کتابونو او رسولانو له لازی بی:
محمد ته خدا خان، خدا - فتنه ام خدا حقنه ام خدا

مورخ ہے جس کا نام حسن بن علی تھا اور اپنے مغلوبوں کو اپنے خواستہ رپرتواری، اور پھر حسن کا نام بیان کریں گے۔

اوہ مورخ ہے جس کا نام حسن بن علی تھا اور اپنے مغلوبوں کو اپنے خواستہ رپرتواری، اور دا چی هغہ ژوندی دی او نه مر کیری، او مخلوقات یہ پہ قصہ، و اکتہ، او د دنکن ول لانڈے، دے۔

او مور ته بی فرمایلی چې د هغه له صفتونو خخه بوي بي علم دي، نو هر خه بې په خپل علم کي راکړير کري، اور پدونکي دی هېڅ شې تري په حکمکه او اسمان کي پېټ ندي.

او رب هغه تل زوندي او پالونکي ذات دی چي د هر مخلوق زوند بوازي د هغه لخوا دی او دا چي هغه تل زوندي، پاينت لرونکي ذات دی چي د هر مخلوق زوند پر هغه پاک ذات ولار دي، الله تعالى فرمالي: (الله لا إله إلا هو الحُكْمُ الْعَظِيمُ لا تَأْخُذْهُ سَيِّنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْتَعْفِفُ عَنْهُ إِلَّا يَابِنُهُ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا يَمْا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُ حَفْطُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) (الله لا إله إلا هو الحُكْمُ الْعَظِيمُ لا تَأْخُذْهُ سَيِّنَةٌ وَلَا نُوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْتَعْفِفُ عَنْهُ إِلَّا يَابِنُهُ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفُهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا يَمْا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُ حَفْطُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ) الله هماگه (ذات) دی چي له ده پرته بل معبد نشته تل ترتهل زوندي سمبالونکي دی، نه پرکالى پری راهي او نه خوب، خه چي به اسمانو کي دی او خه چي په حُمَّكَه کي دی (تول) د هغه دي، دا به خوک وي چي د هغه له خوپني پرته د جا سپارېنتته ورته وکري؟ به هر هغه خه پوهيرې چي د دوي مخي يا بې شاته دي، او دوي د هغه له معلوماتو هېڅ شې نه شي راکيرو ولاي مګر هغه چي ده خوبنه وي، کرسى بي پر اسمانونو او خمکي پراخه ده،

- او مور ته يي فرماليي چي د هغه جيتن دی چي د بشپريتيا په صفتونو ستايل شوي، مور ته يي عقلونه او داسي حواس راکيري چي د هغه عجب مخلوقات او قدرت پري درک کرو، کوم چي مور ته د هغه عظمت، خواک او د صفتونو بشپريتيا را په گوته کوي، او په مور کي يي داسي فطرت کنست کري چم، د هغه به کمال دلالت کوي، او دا چم، هغه به نيمگر تناسر هنه شم، باديدله.

- او مور ته ئى رابنودلى چى خېنىن د آسمانونو د پاسە دى نە پە نزى كى دىننە دى او نە پكى نزى منحل دە.

- ۰ او مور ته یې خبر راکړۍ چې مور باید هغه پاک ذات ته تسلیم شو، هغه زمور او د کاناتو خالق او چارسمبالي دي. نو خالق ذات لره د عظمت صفات دي او هېڅکله د اړتیا یا نېمګرتیا په صفتونو نه یادول کېږي، رب نه هېرروي، نه خوب کوي او نه خواره خوری، او شونې نده چې پنځه یا زړی وړري؛ تول همه معلومات چې د هغه د عظمت سره په تکر کي دي؛ د هغې صحيح وحی برخه نه د چې د رسول الله صلی، الله عليه وسلم لخواړ اورل شوی ده.

الله تعالى په فرقان کریم کی فرمائیلی دی: (فَلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * إِنَّمَا يُنَادِيُ الْأَنْبِيَاءَ بِنَامَةَ الْمُصَمِّدِ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُواً أَحَدٌ) او د ده هیچکو سیال (او) برابر نشته۔ [الاخلاص: ۱-۴]۔

که چپرته ناسو په خالق څښتن باور لري... نو ايا ناسو کله په دي هم فکر کړي چې ستاسو د پیداينس هدف څه دي؟ او الله تعالیٰ له مور څخه څه غواړي، او زمور له وجود څخه موخه څه ده؟

ایا شونی ده چی الله تعالی مورد یی پیدا کری یو او بیا دی راخخه یی پروا شی او همداسی مو پرپریدی؟ ایا دا کېدی شي چی الله تعالی دا ټول مخلوقات پرته له کومی موختی او هدف څخه بیدا کړی؟

اعذابه و پریزو، او له مرگه و روسته بی مور ته زمود بر دلخیک په اره خبر راکه دی؟ هغه مو. ته فرمایله، حه دادنیو ڏوند به ازی، اړمه نینه ده، او دا حه (ښتنن)، او شیش ڏوند به له مر ګ نه و دسته و ی.

او مور نه فرمایی چی چا د الله تعالی دامر سرہ د هعه عبادت وکر او له هعه څه بی دده وکره چې تری منع کری بی دی نو هغه به به دنیا کې بنه ژوند او په آخرت کې ابدي نعمتونه ولري، او چا چې د هعه نافرمانی وکره او کفر بی پري وکر نو په دنیا کې به دېخته او په آخرت کې به ابدي عذاب ولري.

او حکه چي موبو پوهېرو چي شونې نده پدي دنیا کي ژوند وکرو او هېڅوک دی د خير او شر جزا و نه ويني؛ داسي چي نه ظالم ته جزا ورکړل شي او نه نیک عملو ته اجر او بدله.

او مور ته زمور پپور دکار فرمایلې چي د هغه رضایت ترلاسه کول او د هغه له عذابه خلاصون په اسلام کي له داخلېدو پرتنه ناشونې کارونه دي، اسلام هغه ته سسلیمبدل، یوازی د هغه واحد ذات عبادت کول چي شریک نه لري، هغه ته په پېروی سره غاره بېښوول او په رضایت او قبولي سره د هغه د شریعت پېروی کول، او هغه ذات مور ته فرمایلې چي له خلکو بل دین نه مني، الله تعالی فرمایلې: (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْأَسْلَمِ فَإِنَّمَا يُقْتَلُ مَنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ) (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْأَسْلَمِ دینا فلن يُقتل منه و هو في الآخرة من الخسيرين) او څوک چي له اسلام نه غبر (بل) دین غواړي، نو هېڅکله به هم له دنه قول نه کړي شي او هغه کس په اخترت کي له تاوانيانو څخه دي. [آل عمران: 85]

که څوک نن سبا هغه څه ته وکوري چي ديری خلک یې عبادت کوي، نو وې ويني چي څوک د انسان عبادت کوي، څوک د بت عبادت کوي، څوک د سیاري عبادت کوي او داسي نور، نو عقلمند انسان ته نه بنایي چي له رب العالمين پرتنه د بل چا عبادت وکري، هغه ذات چي په صفاتو کي شپير دي، نو څنګه بو څوک د خپل ځان په څېر او یا له ځان څخه بنتکه د بل مخلوق عبادت کوي! پش، بوت، ونه او حیوان هېڅکله معیود کېدلنې نه شي!

نو تول هغه دینونه چي خلک یې نن سبا عبادت کوي - پرتنه له اسلام څخه - د الله تعالی لپاره د متلو ور ندي، حکه چي دا د انسانانو لخوا رامینځته شوي دي او یا دا چي اسماني دینونه دي خو د انسانانو لخوا پکي لاسو هنه شوي ده، او اسلام خو درب العالمين دین دي، نه تغیرېري او نه بدليري، او د دی دین کتاب قران کريم دي، هغه کتاب چي تر دی دمه هغه ډول سائل شوي لکه څنګه چي نازل شوي و، او تر نن ورخې پوري د مسلمانانو په لاسونو په عربي ژبه دي؛ هغه ژبه چي په وروستي پېغمېر پېږي نازل شوي دي.

د اسلام له بنسټونو څخه یو دا دی چي د الله تعالی له خوا په رالېرلې شوو ټولو پېغمېر انو ايمان ولرو او دا چي هغوي تول انسانان وو، الله تعالی یې په نښانو او معجزو سره مرسته کري، او د دی لپاره په رالېرلې چي خلک یوازې د هغه عبادت ته راوېلې، چي شریک نه لري. د رسولا نو وروستي پېغمېر محمد صلي الله عليه وسلم دي، الله تعالی هغه له الهي شریعت سره رالېرلې چي له هغه ورلندی د نورو شربیعنونو پا ته رسونونکي دي، هغه یې په لوړی معجزو سره تائید کري چي تر تولو ستره یې درب العالمين کلام قران کريم دي، تر ټولو ستر کتاب چي تر دی دمه بشريت پېژندلې، (هغه کتاب چي) د مضمون، الفاظو، نظم او احکامو له اړخه معجزه کتاب دي، په دی کي د حق لوري ته لارښونه ده چي په دنيا او آخرت کي انسان خوشی او نېکمرغې ته رسوی، او په عربي ژبه نازل شوي دي.

پېږي عقلي او علمي شواهد شته چي له شک پرتنه ثابتوي چي دا قران د خالق کلام دي، او دا چي امكان نه لري د بشر کتاب اوسي. او د اسلام له بنسټونو څخه په ملانکو او د اخترت په ورڅه ايمان دي، چي الله تعالی به د قیامت په ورڅه خلک له قبرونو څخه د اعمالو د حساب لپاره راپورته کوي، په داسي حال کي چي مؤمن به په جنت کي د ابدي نعمتونو خاوند وي، او چا چي کفر کري او بد عملونه یې کري نو د هغه لپاره به په دورخ کي لوی عذاب وي، د اسلام له بنسټونو څخه دا دی چي په هغه څه ايمان ولرو چي له خير او شره څخه الله تعالی اندازه کري دي.

د اسلام دین د ژوند لپاره یوه بشپړه تګلاره ده، چي له فطرت او عقل سره مطابقت لري او سالم نفسونه یې مني، لوی خالق خپلو مخلوقاتو ته قانون ګرځولی او دا د الله تعالی له خوا خلکو ته په دنیا او اخترت کي د خير او نېکمرغې دین دي، هېڅ تير ته پر بل غور اوږدي، او نه یو رنګ ته پر بل رنګ، تول خلک پکي برابر دي، هېڅوک چي به چا برتری نه لري مګر د نېک عمل په اندازه.

الله تعالی فرمایلې: (مَنْ عَمِلَ صَلَاحًا مَنْ نَكَرَ أُوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْخَيْنَاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنْجَرِنَاهُ أَجْرًا هُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (مَنْ عَمِلَ صَلَاحًا مَنْ دَكَرَ أُوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنْخَيْنَاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنْجَرِنَاهُ أَجْرًا هُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (چا چي نېک عمل وکر، سري وي، یا که بشخه، په داسي حال کي چي مؤمن وي، نو خامخا به مونږ هغه ته ژوند ورکړو، پېږي پاکېزه ژوند او خامخا به مونږ هغوي ته د هغوي د اجر جزا ورکړو، د هغه تر تولو بنو عملونو په بدل کي چي دوي به کول. [النحل: 97].

او له هغه څه نه چي الله تعالی پرې په قران کريم کي تاکید کري دا دی چي په الله تعالی دې او په محمد صلي الله عليه وسلم د پېغمېر په توګه ايمان راولر او په اسلام کي داخلېدل اړین کارونه دي چي انسان په کي هېڅ اختيار نلري، او د قیامت په ورڅه به حساب او بدله وي، نو څوک چي رېښتنې مؤمن وي هغه لره کامېاپي او لوی براليتوب ده، او چا چي کفر کري وي نو هغه په بشکاره تاوان کي دي. الله تعالی فرمایلې دي: (... وَمَنْ بَطَعَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ يُنَخِّلُهُ جَنَّتَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيلُهُنَّ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ، ...) وَمَنْ يُطِعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُنَخِّلُهُ جَنَّتَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيلُهُنَّ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ، (... وَمَنْ يُطِعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ جَنَّتُونَوْ ته ننباسې چي د هغه له لاندې به ويالي بهړوي، دوي به په هغه کي همبشه وي او دا بهېخې لويه کامېاپي ده، وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُنَخِّدَهُ حُكْمَةً بَعْدَهُ نَارًا خَلَا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ) وَمَنْ يَعْصِي اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُنَخِّدَهُ حُكْمَةً بَعْدَهُ نَارًا خَلَا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ او چا چي د الله او د هغه د رسول نافرمانۍ وکړه او د هغه (الله) له حدونو نه مخکي تېر شو، نو هغه (الله) به یو ته داخل کري، چي په هغه کي به همبشه وي او د هغه د لپاره سېکوونکي عذاب دي. [النساء: 14-13].

او څوک چي اسلام کي د داخلېدو اراده ولري نو (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله) دی وواني، پداسي حال کي چي په معنا یې پوه وي او ايمان پري ولري، نو پدې سره به مسلمان شي؛ بيا به د اسلام نور قوانين ورو ورو زده کري، تر خو هغه کارونه تر سره کري چي الله تعالى پري فرض کري دي.

اسلام

د فطرت، عقل او نېکمرغی دین

چا پیدا کړی یې؟

ایا شونې ده چې الله تعالى مور یې پیدا کړي یو او بیا دی راڅخه بې پروا شې او همداسي مو پرېږدي؟ ایا دا کېدې شي چې الله تعالى دا تول

مخلوقات پرته له کومي موخۍ او هدف څخه پیدا کړي؟

او ټکه چې مور پوهېرو چې شونې نده پدې دنیا کې ژوند وکرو او هېڅوک دی د خیر او شر جزا و نه وينې؛ داسي چې نه ظالم ته جزا ورکړل

شي او نه نیک عملو ته اجر او بدله.